

Ved lovforslagenes 1. behandling i folketinget anbefalede de med enkelte forbehold af ordførerne for socialdemokratiet, venstre, det konservative folkeparti, de uafhængige og liberalt centrum, mens de andre ordførere var mere forbeholdne i deres udtalelser.

For *Carl Petersen* (S) var det et vigtigt spørgsmål, hvordan vi kunne ændre tilstandene, så der blev færre personer ved landbrugs-erhvervet til at dele erhvervets samlede udbytte, der var for lavt til, at erhvervets nuværende udøvere havde kunnet få deres andel i landets velstandsstigning. Det var dette, der var formålet med lovforslagene. Med hensyn til sammenlægningsgrænsen lagde han vægt på, at loven ikke på noget område forhindrede, at der vedblivende kunne være små brug. Der måtte være plads for alle brugsstørrelser i Danmark også i fremtiden. Han beklagede, at husmandsforeningernes repræsentanter i kommissionen havde stået helt uforstående over for, hvad fremtiden kræver af ændringer, for at man kunne få landbruget ud af vanskelighederne. Hvor sammenlægningsgrænsen burde fastlægges, 75, 50 eller 100 ha, kunne der forhandles om. Det vigtigste var, at der blev sat en grænse, der kunne modvirke store jordsamlinger. Når lovforslagene og forslaget om ændring af stats-husmandsloven var gennemført, ville man møde forskellige krav om penge, for at mulighederne for sammenlægning kunne få praktisk betydning. Hans parti ville se med velvilje på, at der stilledes passende midler til rådighed for dette formål.

*Peter Larsen* (V) hilste lovforslagene velkommen. Lovgivningen havde længe ikke været tidssvarende. Både afvandringen fra landbruget og hensynet til den fulde udnyttelse af den investerede kapital stillede krav om større enheder. Han understregede betydningen af det frivillighedens princip, som var udtrykt i lovforslaget, der fremtrådte som et tilbud. Venstre ville ikke forringe vilkårene for de mindre brug. Han var enig med *Carl Petersen* i, at en vis begrænsning af sammenlægningerne både var ønskværdig og hensigtsmæssig. Det var ikke godssamlinger, man var ude på at skabe. *Peter Larsen* kunne tiltræde lempelserne i landbrugspligten og betragtede de nye regler om samdrift og sammenlægning som store fremskridt. Lovforslagene måtte betragtes som et første, men væsentligt skridt henimod en mere moderne landbrugslovgivning.

Også *H. C. Toft* (KF) hilste med tilfredshed, at lovforslagene, der fulgte synspunkter, som hans parti gennem mange år havde arbejdet for, nu var fremkommet. Han fandt det dog ikke rigtigt, at ejendommene skal drives af beboerne, og ville gerne drøfte dette krav i udvalget. At grænsen for landbrugsforpligtelsen hævedes fra 1 ha til 2 ha, var ikke noget stort skridt. Man burde fritage alle ejendomme mellem 2 og 7 ha for landbrugsforpligtelsen under forudsætning af, at de blev tillagt en anden ejendom, de var velbeliggende for. De nye regler om samdrift og forpagtning kunne han med enkelte forbehold tilslutte sig, men sammenlægningsgrænsen burde sættes op